

Нове слободе за све религије

Vlada
Crne Gore

vi Zakon o slobodi vjeroispovjesti ili uvjerenja i pravnom položaju
vjerskih zajednica napisan je i usvojen, ne da propiše nove pravne
aveze, **već da uskladi nacionalni zakon sa Ustavom Crne Gore i
novnim međunarodnim slobodama.** Normalno pribjegavanje
sudovima za svaki imovinski spor sada pruža uvjerenje vjerskim
zajednicama da su njihove bogomolje sigurne.

Vladimir Leposavić
Ministar pravde, ljudskih i
manjinskih prava

Министар правде, људских и мањинских права др Владимир Лепосавић у ауторском тексту за “The Christian Post” оцијенио је да је нови “Закон о слободи вјероисповјести или увјерења” написан и усвојен не да пропише нове правне обавезе, већ да усклади национални закон са Уставом Црне Горе и основним међународним слободама. По његовим ријечима нормално прибјегавање судовима за сваки имовински спор сада пружа увјерење вјерским заједницама да су њихове богомоље сигурне.

Ауторски текст министра Лепосавића преносимо у цјелости:

Прије само шест седмица, прва демократски изабрана Влада у историји Црне Горе уведена је у дужност, дошла на власт путем масовних, мирних грађанских протеста који су трајали скоро годину. Ове огромне конгрегације оснажене су неслагањем са тзв. “Законом о слободи вјероисповјести” који је, супротно од свог назива, у стварности циљао на слободу вјере и савјести. У Влади у којој сам сада министар правде, измјену овог Закона разумјели смо као једну од својих првих дужности, како би он истински оправдао свој назив.

Закон који је изазвао толику галаму донешен је у Скупштини у децембру 2019. године, када су изабрани чланови који су се томе противили били ухапшени прије гласања. Донешен од стране тада једине владајуће партије – која је била на власти 30 година непрекидно – дао је право Држави да одузима цркве и вјерску имовину својевољно. Нпр. држава је могла потраживати вјековима старе манастире, и са власништвом Владе потврђеним од стране саме Владе, без могућности његовог оспоравања пред независним судом. Био је то дрзак план и било је јасно свима да виде: овај закон пружио би правни реквизит за незаконито отимање земље.

Данас су та овлашћења нестала. Нови “Закон о слободи вјероисповјести или увјерења” написан је и усвојен не да пропише нове правне обавезе, већ да усклади национални закон са Уставом Црне Горе и основним међународним слободама. Нормално прибјегавање судовима за сваки имовински спор сада пружа увјерење вјерским заједницама да су њихове богомоље сигурне.

Министарство правде, људских и мањинских права такође је искористило могућност да прошири каталог вјерских права и слобода. Нпр. исламска вјерска имовина (назива се “вакуф”) постојала је у Црној Гори вјековима, али тек је сада правно препозната као таква. Муслимани и Јевреји у Црној Гори (који чине око 15 процената нашег становништва; велику већину чине хришћани) који служе у војсци, полицији или издржавају казну у затвору, више неће бити принуђени да једу храну која крши њихова вјерска увјерења.

Многе од ових измјена Закона дошле су од самих вјерских заједница. Без преседана у историји наше земље, хришћанске, јеврејске и муслиманске заједнице, биле су консултоване усрдно и као партнери.

Слушали смо. Њихова схватања су уврштена а притужбе отклоњене у нашем новом Закону – поштујући и одражавајући разноврсне друштвене и вјерске карактеристике Црне Горе. Збиља, на тим основама, и инспирисано иницијативом Сједињених Држава за сусрете са вјерским заједницама на седмичном нивоу, моје Министарство сада ће успоставити програм континуираног дијалога са свим вјерским заједницама.

У исто вријеме, задржано је све што је било добро за слободно изражавање увјерења и задржане су заштите вјерника у Црној Гори. Раније закључени уговори између вјерских заједница и Владе којима се штите стечена права биће поштовани и сачувани.

Ипак, није довољно просто уношење ових измјена у Закон; оне морају заживјети у пракси. Барем за сада, нова администрација мора свакодневно радити на превазилажењу оних институција чији запослени још увијек морају

бити развезани од страха и изнуде.

Прије двије седмице, Предсједник Црне Горе искористио је своје овлашћење да врати Закон о слободи вјероисповјести Скупштини на поновно разматрање. Како законодавна власт припада Скупштини, он то може учинити само једном. Због тога, нисмо се противили: заиста, то нам је пружио прилику да још једном потврдимо Закон и своју преданост. Али је такође и наговјестило шта да очекујемо на путу који је пред нама, а са опструкцијама од стране институција и појединаца, које још увијек плаши бивша администрација, суочаваћемо се успут.

mitropolija.com